

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XIX. Idem Archiepiscopo a Tarragonensi, & Abbatii Sanctæ Mariæ de
b Populeto, & Archidiacono c Barchinonensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

C A P U T X I X.

Idem Archiepiscopo ^a Tarragonensi, & Abbatii Sancte Mariae de ^b Populeto,
& Archidiacono ^c Barchinonensi.

CUM oporteat Episcopum. *Et infra* : Sanè venientibus ad Apost. Sed. fil. G. Gros-
si. & G. de ^d Monte Regali, multa gravia, & enormia contrà Venerab. F. N.
Vicen. Episcopum proponentibus coram Nobis, quia illa non debebamus sub diffi-
culatione transire, Vobis, Frater Episcope, ac Fili Archid. inquisitionem eorum du-
ximus committendam, illius imitantes velutigia, qui cùm haberet villicum, & ille diffa-
matus fuisset apud eundem, quia dissipasset bona ipsius, cum eo posuit rationem. Ve-
rum dictus Episcopus antequam ad ipsum nostra citatio pervenisset, ad præsentiam no-
stram accedens, proposuit coram nobis, quod illi, qui enormia illa de ipso nobis sugge-
serant, typho malitia potius, quam justitiae zelo ducti nobis hujusmodi nuntiaverint,
cum ipsi ejus sint manifestissimi inimici, & cum ejus hostibus convergentur, consan-
guineosque suos, ac complices intendant ad testificandum producere contrà ipsum,
qui ad denunciandum, seu ad testificandum admitti non debent aliquâ ratione, utpote
juramenti præstiti transgressores, & aliis criminibus irretiti. Ne verò per leve com-
pendium ad grave dispendum veniatur, disc. v. per A. s. m. quat. nisi super iis, qua
nobis sunt proposita contrà ipsum, & famam ipsius lœsam esse noveritis, vos ad inquisicio-
nem illorum non subitò procedatis. Quod si fuerit ad inquisitionem procedendum,
prædictos, vel alios quos ipsius esse constiterit inimicos, nec ad prosequendam inqui-
sitionem, nec ad perhibendum testimonium contrà ipsum Episcopum admittatis, sed
per Viros idoneos super iis, qua suggesta sunt, inquiratis sollicitè veritatem : & si
nihil grave probatum fuerit contrà ipsum, vos ei purgationem canonicaem indicatis.

N O T A E.

^a **T**arragonensi.] Ita etiam legitur in tertia
collectione, sub hoc titul. cap. 6. de Tar-
raconensi Metropoli egi in cap. primo, de his
quæ vi.

^b **Populeto.**] Populetum Monasterium est per-
celebre Ordinis Cisterciensis, Tarracōnensis Dioc-
esis in Catalonia, ad radices montis Pradensis.
Nomen loci ab arborum frequentia sunt qui de-
ducant: alii à crescentis domus magnitudine,
quasi oppidum dictum, quod vernacula lingua
Catalauni *Poblet* vocant. Sed rectius qui à san-
cto Eremita ejusdem nominis derivant, qui lo-
cum illum aliquot annis inhabitabat, ut refe-
runt latius prolequentes ipsius Monasterii originem,
& magnitudinem Yepes in chron. D. Bene-
dicti, Anno 1153. Manique tom. 2. annal. Cisterc.
eod. Anno, fol. 250. Petro IV. hujus nominis Ab-
batis ipsius Monasterii missa est præsens decreta-
lis, ut notavit idem Manique dict. tom. 2. in se-
riæ Abbatum Populer.

^c **Barchinonensi.**] Barchino, seu Bar-
hina Civitas est in agro Laletano sita, multis hinc
indè oppidis conspicua, ideoque amena à Rufo
Festo appellatur.

*Et Barchinonum amena sedes
Nam pandit illic tutu portus brachia,
Vivitque semper dulcibus tellus aquis.*

Circa cuius originem variae sunt Historicorum
opiniones: primam refert Rodericus Toller. lib. 1.
histor. Generalis, cap. 5. his verbis: *Verum Her-
cules ex radice montis Cacci, ex his, qui secum,
& suis pedis equis (ceteris ad Galiciam applicatis)
nona ad litus applicuit Celiheria, ubi Civitatem adi-
ficavit, & ex nona barca Barchinonam appellavit.*

Consentiuunt Gerundens in Paralip. Hispania, lib.
2. iii. de Urbibus ab Hercule conditis: Florian. de
Ocampo lib. 1. cap. 17. & lib. 4. cap. 12. Valer. p. 2.
histor. cap. 2. Miedes histor. Iacob. lib. 18. cap. 1.
Hieronymus Paulus in sua Barchin. in princip.
Pujad. histor. Catal. lib. 1. cap. 23. Diagul. hist. co-
mitum Barchin. lib. 1. c. 2. Alii afferunt, quod Am-
ilcar Dux Carthag. cognomento Barchino Urbem
illam condidit, & a suo nomine Barchinonem ap-
pellavit: ita Tarraffa de rebus Hispan. Anno ante
adventum Christi 234. Nonius in Hispan. cap. 88.
Sed has, & alias sententias, quas refert Tamayo
tom. 1. Martyrol. die 6. & 29. Ianuarii; 12. Februa-
rii, & 6. Martii, refellit Coronel. in notis ad
Gongoram tom. 3. fol. 423. & verè de hujus Urbis
initiis nihil haec tenus certi liquet, nisi eam Cartha-
ginensis debere primordia sua, ut testatur Au-
tonius ad Paulinum his versibus.

*Quid queror, Eisque insectora crimina monstri
Occidui merita Tagi, me Punicaladit
Barchino, me bimaris juganinguida Pyrenei.*

Eandem Coloniam fuisse Romanorum, testis est
Plinius lib. 3. ibi: *In ora autem Colonia est Barchino
cognominata.* Et probat Anton. August. dialog. 7.
Jam à primis Ecclesiæ saeculis habuit Ecclesiæ
Cathedralem Tarragonensis suffraganeam, ut re-
fert Bosquetus in notis ad Innocentium III. lib. 1. E-
psl. 77. ejus Archidiacono rescribit Innocentius in
præsenti.

^d **De monte Regali.**] Canonice Vicent. legi-
tur in hac sexta collectione, & rectius, cùm Ec-
clesia Cathedralis Vicenensis sit etiam suffraga-
nea Archiepiscopi Tarragon. ut refert Bosquetus
ubisupra: Ecclesia autem montis Regalis sit in
Sicilia,

Sicilia, de qua plura D. Rochus Pirro tom. I. *Sicilia sacra.*
e Testificandum.] Juxta tradita in c. 17. de testibus.

f Famam.] Quæ necessaria est ad inquisitionem,
ut dicemus infra in c. inquisitionis, ubi commen-
tarium hujus textus dabimus.

C A P U T X X.

¶ Idem

CUM dilect. Fil. Et infra: Inquiratis super præmissis diligentius veritatem, & si vobis constiterit, prædictos, quorum nomine sunt huiusmodi de prædicto Episcopo nunciata, publicè concubinatio tunc fuisse, propter quod in eos fuerit excommunicationis sententia ^b promulgata, vel præsumptum Episcopum de jam dictis excessibus non fuisse præmonitus ab eisdem, vel ipsos consiprassæ in eum, eos à denunciatione ipsa repellatis: alioquin auditis diligenter, quæ fuerint, &c. eidem Episcopo auctoritate nostra nihilominus prohibentes, ne super iis, pro quibus ad audientiam nostram fuerit legitimè appellatum, præfatos Clericos indebet gravare præsumat, donec causa prædicta juxta formam mandati nostri fuerit terminata.

N O T A E.

1. a [Dem.] Ita etiam legitur in quarta collectione, sub hoc titul. cap. 1. nullibi tamen exprimitur, cui Prælato rescribat Pontifex, nec de quo Episcopo in prædicti agatur.
b Promulgata] Erat ita erant criminosi, & inimici, qui omnino prohibentur accusare, ut probavi supra in cap. minimus. Consonat idem Innocentius lib. 3. regestr. 15. epist. 201. in hac verba: *Dilectus Filius I. Decanus Christianitatis Diuinenensis in nostra proposuit præsentia confituntus, quod cum olim L. I. & H. Canonicis Capella Ducis Divisionem, Lingonien. Diœces, non ad correctionem, sed potius ad infamacionem ipsius, nobis quadam denuncianibus contraria ipsum, Vener. F.N. Matisonens. Episcopo, & suis conjugidibus dederimus in mandatis, ut vocatis qui essent propter hoc evocandi, quod invenirent super objectis, persuas nobis litteras intimarentur: partibus in ipsorum præsentia constitutis, & eodem inserviente Decano, quod denunciationem ipsam monito charitativa præcesserit, & fir-*

miter afferente prædictos Canonicos facta denunciationis tempore inimicos ejus, & amulos exitisse: tandem fuit ad Sedem Apostolicam appellatum, cuius appellationi memorati judices derulerunt. Idem vero Decanus quorundam Religiosorum literas presentans, qui de vita & conversatione ipsius laudabile testimonium peribebant, nobis humiliter supplicavit, ut occurriere adversariorum suorum malitia, ac laboribus ejus finem imponere dignaremur. Nolentes autem ipsum indebet fatigari, discretio vestra per Apostolica scripta mandamus, quatenus si denunciatores prædicti monitionem charitativam præmissa super objectis probare neglexerint, aut Decanus ipse docuerit illos suos exitisse denunciationis tempore inimicos, eundem ab illorum denunciatione, sublati appellationis obstaculo absolvatis: alioquin in eodem negotio juxta priorem continentiam literarum, appellationem remota, ratione prævia procedatis. Quod si non omnes, &c. duo vestrum, &c. Tu denique Fili Abbas super teipso, &c. Datum Laterani idib. Ianuarii Ponificis. Nostræ Annæ XV.

C A P U T X X I.

Episcopo ^a Genuensi, & ^b Viennensi Sacriste.

Inquisitionis negotium, quam de Venerabili Fratre nostro Episcopo, & Canonico ^c Valentini. vobis commisimus faciendam, sine conscientia scrupulo exequi cupientes, Apostolico petiis oraculo edoceri, utrum eorum publicanda sint dicta, & nomina, quos interrogari contingit, prout de testibus in publicis causis fieri consuevit: an sola dicta eundem publicari sufficiat, cum idem Episcopus & Canonici manifeste sciant, qui fuerint inquisiti: & utrum contra dicta eadem debeat exceptiones, seu replicationes admitti, cum contraria personas dicentium admittantur. Ad quod breviter respondemus, non solum dicta, sed etiam ipsa nomina, ut quid à quo sit dictum, appareat, publicandas & exceptiones, seu replicationes legitimas admittendas: ne per suppressionem nominum, infamandi; per exceptionum verò exclusionem, deponendi falso audacia præbeatur. Secundò quæsistis, quid vobis sit statuendum, si contraria quempiam per inquisitionem probatum fuerit tale crimen, quod deponeret accusatum criminaliter, & convictum. In quo quidem duximus distinguendum, utrum videlicet tale crimen continget adversus aliquem inveniri, quod ordinis executionem suscepit, aut retentionem beneficij etiam post peractam pœnitentiam impediret, putâ si homicidium commisisset,

vel